

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones prestantissimi viri Roberti de Latio: ordinis
Minoru[m] sacre theologie professoris: pontificis
Aquinatis**

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.ccccxiiij. vi. no.Maij.

Feria qui[n]ta: de vitio vane glorie. Sermo. xxxv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70607)

Feria. V. post Reminiscere. Sermo XXXV

retur a dño vt esset dux ppli israel mul-
tū ercufauit se dicēs qd esset impeditio
ris lingue. Exo. iij. Hieremias cū mit-
teret a dño r pstitueret sup reges r rez-
gna ad annūciādū verbū dei: subtrabe-
bat se dicēs: A a dñe des nescio loq:
Vier. f. Marcus euāgelista vt sacerdo-
tio inhabilis esset amputauit sibi polys-
licē. Gregori⁹ magn⁹ a clero r pplo ac-
clamat⁹ in papā occulte fugit. Ambro-
sius ne pmoueretur in archiep̄m ma-
gnā resistētia fecit. Et sic oēs boni r iu-
sti viri ambitionē sunt detestati. Q Ter-
tio abomināda est ambitio: qz qetē mē-
tis tollit. Semp em̄ ambitiosi habent
in corde ignē: semp sunt in cogitationi-
bus: semp in desiderijs martyres. non
dei: s; principis tenebrarū. Propterea
Bern. li. iij. de p̄sideratiōe ad Eugenū
ait: O ambitio ambitūū crux: quō oēs
torques: oib⁹ places. Nil acri⁹ cruciat:
nil molesti⁹ inq̄rat: nil tam apud misē-
ros mortales celebri⁹ negocijs ei⁹. Et
idē in sermone. xl. Ambitio subtile ma-
lū: secretū viri⁹: pestis occulta: doli arti-
fer: mater hypocrisis: liuoris parēs: vi-
tiorū origo: tinea sanctitatis: excecatrix
cordiū. hec ille. Propter hec itaq; oīa
vitari d; ambitio: vt sic obtineri possit
p hūilitatē diuina grā r in fine sempit-
terna glia: in qua viuit r regnatq; glō-
sus de⁹ p infinita seculorū secula. Amē.
¶ Feria q̄nta post Reminiscere: de vi-
tio vane glie: quo laborabat diues ille
dānat⁹: r qd plurimū timere debēt pe-
nitētes: qz oīri solet maxime ex opib⁹
bonis:

Sermo. xxxv.

Induebatur

purpura r bysso. Ser-
ba sūt redēptor nri
originalr Luce. xvj.
r in euāgel. hodie-
no. Audiuimus ex le-
ctiōe sc̄ti euāgelij dānatū fuisse diuis-
tē in inferno nō qz diuitias possidebat
s; qm̄ illis male vtēbat. Erat em̄ crude-
lis p̄mis r lazaro mēdico i cui⁹ vlces

ra canes lingebāt at̄ alia b̄uta ipse hō
nullā pietatē exhibebat. Cōstituerat fi-
nē suū in copia bonorū tpaliū: r ppter
illa superiorē nō cognoscebat deu: exal-
tabat seipm: r elat⁹ corde cupiebat ho-
norari. Et ppter ea induebat purpura
r bysso: gloriā querens in excessiuo or-
natu r imoderato. Et qm̄ plurimi sunt
illij diuitis sequaces r imitatores: qui
oē desiderij suū inflāmāt ad hāc glō-
riā tpalē inanē r vacuā: iccirco in p̄sen-
ti sermone de vane glorie vitio aliqua
discutiē: de qua tria mysteria occur-
runt declaranda.

Primum d; diffinitio:

Secundum detestatio:

Tertium generatio.

¶ Quid sit vana glia et quō differat a
glia sc̄tā q̄ esse pōt in bonis et virtuos-
sis r a gloria beata. Ep̄lm. f.

Quoniam mysteriū de vana glo-
ria dicit diffinitio. In quo
quid sit vana gloria videas
mus. Et Alex. in. ij. summe
diffinit eā sic dicens: Vana glia est ap-
petitus inordinat⁹ r inordinata delecta-
tio hūane laudis. Nā glia claritatem
quādā significat. Vñ glificari idem est
qd clarificari. vt Aug. dicit sup Job.
Et Amb. in li. de officijs. Glia est clara
cū laude noticia. Et Tullius in rhetō.
Glia est frequēs de aliq̄ fama cū laude
Laudis nō vt Arist. dicit. s; rhetō. est ser-
mo elucidās magnitudinē virtutis. Jō
nomē glie ip̄tat manifestationē alis
cui⁹ de hoc qd apud hoīes decoy vt s; s;
ue illud sit aliqd bonū spūale siue tpas-
le. Possum⁹ tñ p clariori intelligentia
distinguerē triplicem gloriam.

Prima dicitur beata.

Secunda sancta.

Tertia vana.

¶ Prima est gloria beata: de qua i p̄s.
cxj. Gloria r diuitie in domo eius. Et
p̄s. cxlix. Exultabunt sc̄ti in glia. Et de
hac diffusius loco suo dicem⁹. ¶ Secda
est gloria sancta. Et hec s̄m Tho. ij. ij.
q. cxxxj. est cū quis cognoscit bonum

Seria. V. post Reminiscere.

suū dignū laude: et approbat illud cupiens ab alijs laudari: aut ppter diuinum honorē: aut ppter primorū salutē. Nā s̄m Alex. laudari ppter deum et ppter bonū primi nō est aliud q̄ deū laudari in nobis. **Uñ** nō erratur: s̄ satēte appetitur gloria cū virtuose vinit et nō constituitur ibi finis. Ad hanc horrat nos xps dicens **Mat. v.** Sic luceat lux vestra corā hoībus vt videāt opera vestra bona: et glorificent patrē vestrū qui in celis est. **Et. s. Cor. i.** Sine offensione estote iudeis et gentib⁹ et ecclesie dei: sicut et ego oībus p oīa placeo: nō querēs qd̄ mihi vtile est: sed qd̄ multis vt salui fiant. **Et Rom. xij.** Prouidentes bona nō t̄m corā deo: sed etiā corā oībus hoībus. **Et Eccl. xij.** Curā habe de bono nomine. **Et Prouerb. xv.** Fama bona impinguat ossa. **Et Quidius** libro de tristib⁹. Deniq̄ nō paruas aīo dat gloria vires. **Et secūda** facit pectora laudis amor. **Ideo Aug.** in sermone de cōfessione ait: Solet mouere charissimi qd̄ dñs noster iesus xps in sermone euāgelico cū prius dixisset **Mat. v.** Luceat lux vestra corā hominib⁹ vt videāt opera vestra bona et glorificēt patrē vestrū q̄ in celis est. postea dixit **Mat. vj.** Attendite ne iusticiā vestram faciatis corā hominibus vt videamini ab eis. Turbatur enim mēs parū intelligētis et precepto vtriq̄ obaudire cupiētis et per diuersa et aduersa distendit. Tā nemo em̄ potest quis vni dño obteperare repugnātia iubenti: q̄ nemo potest etiā duobus dñis seruire: quod eodem sermone saluator: ipse testat⁹ est. Quid ergo faciet anim⁹ nutans cū se obteperare nō posse existimat: et nō obteperare formidat. Si enim opera sua in luce posuerit hominib⁹ intuenta vt faciat quod preceptū est **Mat. v.** Luceat lux vestra corā hominibus. reum se teneri arbitrat⁹ quasi cōtra preceptū fecerit. vbi dicitur **Mat. vj.** Attendite ne iusticiam vestram faciatis coram hominib⁹ vt videamini ab eis. Qui autē re

te intelligit vtrinq̄ implet: et seruit vni verissimo dño qui seruū pigrū nō dānaret: si ea que nullo modo poterat imperaret. **Uec ille.** Et ibi cōcludit dicens: Intentio quippe cordis humani quo dirigatur et quid expectet intuentū est. Ex quibus oībus colligitur qd̄ non sunt virtutis opera pretermittēda: quā ad illa sequitur laus multorū: et rediunt in virtuosorū famam dñmōdo itā intētio non p̄stituat finē suū. **¶ Tertia** est gloria vana: q̄ s̄m Alex. et Bof. vti s̄. pōt esse triplex. Primo ex parte rei: p qua quis gloriā querit: vtputa si quis gloriā quereret de sapientia quā non habet: h̄mōi: vel de eo quod est p̄fū. **¶ Propter qd̄ i ps. lxxviii.** Quid gloriaris in malicia. **¶ Vel** cui querit gloriā de eo qd̄ nō est glia dignū: vt de diuitijs: de pulchritudine: de dominijs: et h̄mōi: de quib⁹ nō est gloriādū eo qd̄ transitoria sunt caducata vana. **¶ Uñ Esa. xl. d̄.** Oīs caro fenū: et oīs glia ei⁹ quasi flos agri. **¶ Secūdo** glia est vana ex parte ei⁹ quo quis gliam querit: puta ab hoīe p̄ncipaliter cui⁹ in dñicū nō est rectū. **¶ Uñ i ps. lxxviii.** Maledicta ossa eorū q̄ hoībus placēt: supple cū ponitur ibi finis. **¶ Tercio** gloria est vana ex parte ei⁹ q̄ gliam appetit: qui videlz appetitū glie sue non refert in debitū finē: puta ad honorem dei et primi salutē. Nā oīs gloria finaliter ad deū est referēda. **¶ Uñ** **David** in ps. cxij. Nō nobis dñe nō nobis: sed tibi tuo da gloriam. **¶ Et christus** **Johannis viij.** Ego glifico meam non āro. **¶ Et** ego glifico meipm glia mea nihil est. **¶ Qd̄** fugienda est vana gloria: tñ quia per illā offenditur deus: tum quia homo per eam spiritualiter infatuatur: tum etiam quia oēs iusti ipsam conati sunt vitare. Capitulum. n.

Scūdum mysterium declarandum de vana gloria dicitur detestatio. Est siquidem vitium grane et detestabile propter tria.

Primo propter offensioem.

Secundo propter infatuationem.

Tertio propter exemplationem.

Primo vana gloria est vitium graue et detestabile propter offensionem: quia pro illam offenditur deus. Notandum autem secundum Bonaventuram ubi dicitur quod aliquis est peccatum veniale: aliquid quando mortale. Veniale est cum ex subdito motu trahitur animus ad propria laudem et gaudet de bona hominum opinione: tunc cum ratio excitatur statim reprimat et subicit motum illum recognoscens deum et illi se humilias. Difficile namque est primis moribus glorie ut non veniat posse resistere: quia ut dicitur secundum Augustinum ad Lucillum. Nulla est tam excelsa virtus quam dulcedine glorie non sagatur. Et Hieronymus ad Sabina nuntium. Naturali ducimur malo et adulato ribus nostris libenter fauimus. Et quod respodcamus nos indignos et calidus rubor ora perfundat: tamen ad laudem suam intrinsicus letatur animus. Et Chrysostomus super Mattheum. Cum cetera vitia locum habeant in seruis diaboli: inanis gloria locus etiam habet in seruis christi. Si ergo amor humane glorie quis sit inanis non repugnat charitati: neque quantum ad id de quo est gloria: neque quantum ad intentionem glorie querentis: non est peccatum mortale: sed veniale. Peccatum autem mortale est vana gloria: quando contrariatur charitati dei dupliciter. Uno modo ratione materie de qua quis gloriatur: ut puta de aliquo falso quod contrariatur diuine reuerentie. secundum illud Ezechielis. xxviii. c. Eleuatum est cor tuum. et dixisti: Deus ego sum. Vel cum quis bonum temporale de quo gloriatur prefert deo. Aut etiam cum quis prefert testimonium hominum testimonio dei: sicut contra quosdam dicitur Iohannis xii. Qui dilexerunt magis gloriam hominum quam gloriam dei. Alio modo contrariatur charitati ex parte ipsius gloriantis: qui intentionem suam refert ad gloriam tanquam ad ultimam finem: ad quem etiam ordinat virtutis opera: et pro illo consequendo non premitit facere etiam ea que sunt contra deum. Sic faciebant

antiqui romani de quibus dicit Augustinus de ciuitate dei. c. xij. Ceteros igitur principes romani quantum eorum docet et commendat historia: quis ut alie gentes: excepta vna populi hebreorum: falsos deos colerent et non deo victimas: sed demonijs immolarent: tamen laudis avidi: pecunie liberales erant: gloriam ingentem: diuitias honestas volebant. Hanc ardentissime dilexerunt: propter hanc viuere voluerunt: pro hac mori non dubitauerunt: ceteras cupiditates huius vniuersi ingenti cupiditate prefferunt. hec ille. Secundum vana gloria est vitium graue et detestabile ratione infatuationis quia in hoc vitio magna est fatuitas: quam dominus explicauit Mat. xvj. in parabola de decem virginibus: quarum quinque erant fatue: et quinque prudentes. Et prudentes intraverunt cum sponso ad nuptias: fatue vero licet essent virgines: quia tamen oleum recte intentionis ad dei gloriam non habebant: excludere fuerunt a sponso. Pro quibus dicit Gregorius in homelia. Sepe vos fratres charissimi admoneo praua opera fugere: mundi huius inquinamenta deuictare: sed hodierna sancti euangelij lectione compello: dicere: ut et bona que agitis cum magna cautela timeatis: ne per hoc quod a vobis rectum geritur: fauor aut gratia humana requiratur: ne appetitus laudis subrepat: et quod foris ostenditur intus a mercede euasuetur. Ecce enim redemptoris voce decem virgines et omnes dicuntur virgines: et tamen infra beatitudinis ianuam non omnes receperunt: quia earum quedam dum de virginitate sua gloriam foris expetunt oleum inuasibus suis habere noluerunt. Tertio detestabile est et graue vitium vane glorie propter exemplationem. Omnes quidem sancti desiderunt nobis exemplum vanam gloriam fugiendi: ut patet in eorum gestis. Licet etiam. s. de officijs dicit: Laudanda est glorie cupiditas. Eripit enim animi libertatem: pro qua magnanimis viris omnis dies esse contemptio. i. contemptus. Legimus

Seria. V. post Reminiscere.

in vitis patris: q̄ cū quidā sener in spelū
ca req̄scerer: rogatus est multis precibꝫ
bus a quodā seculari vt veniret oratio-
nem facturū sup filiū suū defunctū.
Cūq̄ ille irer occurrerūt multi cū lapa-
dibus in eiꝫ occursum: q̄ homo sanctus
erat. Qd̄ cum percepisset sener finxit se
esse stultū: et expoliās vestimenta sua in
flumen descēdit et stans lauabat ea nu-
dus. Secularis aut̄ ille erubescēs dixit
populo: Reuertimini: sener noster infa-
tuatus est. Et veniēs ad senē interroga-
uit eū dicēs: Quare sic fecisti: q̄ oēs di-
cunt demoniū habet sener. Qui r̄spondit:
Et ego volebam hoc audire: et sic rediit
in speluncā suā. Sicut fecit b̄tus frater
Juniperus: de quo sepius sanctus Fr̄
ciscus dicebat: Utinam multi essent ta-
les iuniperi in hortis nostris. Cū ergo
semel prefatus iret Romā et multi obs-
uiam venirent p̄pter famā sanctitatis
sue: eos declinare volēs iunxit se ad lux-
dendum cū vno puero ad vnā tabulam
que dū leuabatur de vno capite depris-
mebatur in aliū. Qd̄ illi videntes repu-
tauerunt eū leuem et fatuū. Ipse d̄o sub
illa specie vanā gloriā euitauit.

Q̄ ex vana gloria generant septē pec-
cara que dicunt septē eiꝫ filie. Capm. iiij.

Septimū mysteriū declarādū de
vana glia d̄: ḡnatio. Sc̄dm
em̄ Grego. xxi. moral. inanis
gloria generat septē filias.

- Prima est iactantia.
- Sec̄da est presumptio nouitatum.
- Tertia hypocrisis.
- Quarta pertinacia.
- Quinta discordia.
- Sexta contentio.
- Septima inobediētia. Nam vt dixit
Tho. vbi. s̄. vitia illa q̄ de se nata sunt
ordinari ad finē alicuius vitij capitalis
dicuntur esse filie eiꝫ. Finis aut̄ inanis
glorie est manifestatio pp̄ue excellētie:
ad quā pōt hō tendere dupl̄r. Vno mō
directe: alio mō indirecte. Directe siue
per s̄ba: et sic est iactantia: siue p̄ facta: et
si sint h̄bētia aliquā admirationem est

presumptio nouitātū quas hoīes solēt
magis admirari. Si aut̄ facta sint sim-
pliciter sic est hypocrisis. Alio mō n̄t̄
q̄s manifestare suā excellētiā indirecte
ostēdendo se nō esse alio minores: hoc
quadrupl̄r. Primo quātū ad intētiōē
et sic est pertinacia p̄ quā hō nimis in-
stitur sue sciētie nolens credere meliōri.
Sec̄do quātū ad voluntatē: et sic est dis-
cordia cū nō vult pp̄ua voluntate disci-
dere vt alijs cōcordet. Tertio quātū ad
locutionē: et sic est cōtētiō: dū aliq̄s vni-
bis clamorosis contra aliquem lingu-
Quarto quātū ad factū: et sic est inobedi-
diētia: dū sc̄s aliquis nō vult exequi su-
perioris p̄ceptū. Nos aut̄ tres tm̄ filias
primas: sc̄s tria p̄ctā declarabimꝫ.

Primū est iactantia.
Sc̄dm nouitātū presumptio.
Tertium hypocrisis.
Primo est iactantia. de qua dicit Tho.
sto. in. iij. Et b̄. q̄ est ostētiō pp̄ue lau-
dis cū veritas nō suadet. Nā sicut can-
aliq̄s a lōge vult iactare aliq̄d manū in
altū leuare: ita qui cupit se laudare vni-
bis in aliū se extollit. Eōra q̄d d̄: p̄p̄-
uer. xxvij. Laudet te alienꝫ et nō os tuū
extraneꝫ et nō labia tua. Et Lullus in. i.
de officijs ait: Turpe est de seipso p̄tē-
care presertim falsa. Notandū it̄ q̄ ali-
quis pōt seipsum laudare tripliciter.

- Primo meritorie.
- Secundo venialiter.
- Tertio mortaliter.
- Primo meritorie: et hoc a d̄huo tripliciter.
Aut p̄pter charitatē dei.
Aut p̄pter charitatē pr̄ximi.
Aut p̄pter charitatem sui.
- Primo p̄pter charitatē dei: cū sc̄s q̄
bona pp̄ua laudat: nō p̄pter iactantiam
sed vt p̄ illis referat gratias deo: sicut
gloriosissima v̄go i cāntico dicebat. Laudate
Q̄: respexit humili. an. suerecce em̄ ex hoc
bea. me di. oēs gene. Q̄ fecit mi. ma. q̄
po. est: et sanctū no. eius. Vnde est q̄ d̄
p̄rianus in ep̄la ad Donatū ait: Quid
la iactatio est q̄uis nō iactatū esse p̄tē-
ār: sed gratū quicquid nō hōis vitiatū

Feria. V. post Reminiscere. Sermo XXXV

put in dei cultu: aut in diuinis officijs adinueniunt. Pro quibus dicitur. i. q. v. c. cōsulisti. Quod sanctorum patrum documēto sanctituz non est superstitiosa adinuentione nō est presumendū. Sic sunt inuētores nouitatu clerici: q̄ in officiano omiffis antiphonis: vt placeat populo cantant diaboli cātica in quibus oīa sunt vana mūdana atq; lasciuia: et gloriānt in suo cātu artificiosoz modulosoz. Cōtra quos est. c. cum aut. r. c. cātantes. xxi. di. in. c. s̄o In sancta. Grego. ait: Deū moribus stimulat: idest ad irā p̄uocat q̄ populū vocib; delectat. Sunt inuētores nouitatum religiosi: q̄ nō cōtenti cōibus ordinacionib; aliquid singulariter agere volūt in orādo: comedēdo: loquendo: et in alijs austeritatibus: vt pie ceteris reputētur. Sed tales cōfusi remanēt nisi speciali instinctu moneant: sicut Dominicus et Frācisus: et alij. Sunt et q̄ plures alij in quolibet genere hoīm etiā et mulierū: q̄ p̄pter superbiam p̄sumūt semper vt singulares videant adinuenire noua. Tertiu peccatū qd̄ ex vana gloria nascit est hypocrisis. Et vt dicit Iheronimus etymo. Hypocrita greco sermone: in latino simulator interpretat: q̄ dū intus est mal; bonū se palā ostendit: nā in eo est defect; scitatis et bonitatis: et tñ simulat ipas. Alex. i. q. sum. Hypocrisis ē amor apparētis bonitatis p̄pter se. Hoc vitium maledictū repugnat a trib; Primo a philosophis. Secūdo a sanctis. Tertio a christo.

¶ Primo a phis. Scribit enim Aristot. s̄. Elēcoz. Quibusdā est magis opere precium videri esse sapiētes q̄ esse et nō videri. et Sen. ad Lucillū. Quod loq̄mur sentiam; cōcordet sermo cū vita. Et idē ad eūdē. Virtutē bona sequit fide q̄ se nō exornat et pingit. Sed idē sine ex denu dato videat siue imperat ac subito nihil simulādo p̄ficit. Veritas in omnez partē sui eadē est. Et idē ad eūdē. Adulcomagis ad rem pertinet qualis tibi q̄ qualis alijs videaris. Et idē ibidē. Ad

lum vbi se bonū simulat tūc est pessim; Et iterū ad eūdē. Illud te admoneo vt eoꝝ more qui nō p̄ficere: sed cōspici p̄iūt facias aliqua q̄ in habitu tuo aut genere vite nobilia sint. Et Tullius in ill. de offi. Toti; iniusticie nulla hypocrisis capitalior est q̄ eoꝝ q̄ cū maxime fallit id agūt: vt boni viri esse videantur. Et iterū in eodē li. Ficta oīa celeriter flosculi decidunt: nec simulatū q̄ p̄ posse esse diuturnū. Et Horatius. Nunq̄ te lat animi sub vulpe latēs. Impia dulci melle venena latēs. Q̄ Sermo repobatur et impugnat hypocrisis a doctoribus et sanctis. Tñ sapiēs Eccl. s̄. ait. Tu fueris hypocrita in cōspectu hominū. Et Job. viij. Spes hypocrite peribit. et. Gaudium hypocrite adinstar p̄ietis. Et Esa. ix. Oīs hypocrita est nequū. Et Aug. sup p̄. lxxij. Simulata eq̄tas nō est eq̄tas: sed duplex iniquitas: q̄ et iniquitas et simulatio. Et Chrysostomus sup Mat. Nulla res sic exterminat bonū sicut simulatio. Nā malū sub specie boni celatū dū non cognoscit nō cauet. Et Petrus in quodā sermone. Hypocrisis subtile molum: secretū virus: venenū latēs: raris scitatis. Tertio repobatur hypocrisis a dño iesu xpo quē sepe inuenimus cōtra hypocrisim reclamasse. Tñ Mat. vj. dixit. Cū facis elemosināz noli rube canere ante te sicut hypocrite faciūt. Et iterū Mat. vj. c. Cū ieiunatis nolite fieri sicut hypocrite tristes. Et Mat. xxij. Ehe vobis scribe et pharisei hypocrite qui clauditis regnū celoz ante hoīes. Vos enim nō introitis: nec introentes nititis intrare. Quod dicitur est eo q̄ scriberant doctores legis: et pharisei erant religiosi apparentes boni: existentes mali: quibus alies sunt hodie multi. Et p̄ his dicit Aug. lxxij. dis. c. nemo. Nemo q̄ppe nocet in ecclia dei amplius: q̄ qui p̄uerse agēs nomē vel ordinē scit ante sacerdotis h̄. Et iterū Mat. xxij. r̄. ait. Ehe vobis scribe pharisei hypocrite: q̄ comeditis domos viduarū: oronas longas orātes. Istis alies sunt hodie qui

pmittit dicere missas et psalteria: et plures orationes ut accipiant bona altorum: Et iterum subdit Christus. Ehe vobis scribe et pharisei hypocrite qui circumitis mare et arida: ut faciatis unum pselitum: et cum factus fuerit facitis eum filium gehene duplo quam vos. Profelitus dicebat quod ex gentilitate convertebatur ad iudaismum: ad quod multum pharisei laborabant propter inanem gloriam: sicut hodie faciunt multi religiosi et predicatorum qui passim et indistincte induunt habitum religionis: vel tertium ordinis quicunque viros vel mulieres et multiplicant gentem: si non magnificat letitiam. Et iterum Christus ibi dicit. Ehe vobis scribe et pharisei hypocrite qui decimatis metum et anetum et cyminum: et reliquias que grauiora sunt: leges iudicium et misericordiam et fidem. Siles sunt hodie illi qui curant de quibusdam leuibus: ut puta fratres minores magnam peccatum reputantes si quis pro necessitate portaret duas tunicas: aut ferret calciamenta et filia et tamen de odio primiti de iudicium falsis: de detractionibus venenosis: de liuore inuidie: de fastu arrogantie: de spiritu presumptionis: de ambitioe honoris: et huiusmodi: aut nihil aut parum curant. Sequitur ibi. Ehe vobis scribe et pharisei hypocrite qui mudatis quod deforus est calicis et paraphidias: intus autem pleni estis rapina et inmundicia. Et iterum ibi. Ehe vobis scribe et pharisei hypocrite: qui siles estis sepulcris dealbatis qui foris parerunt hominibus speciosa: intus vero plena sunt ossibus mortuorum: et omni spurcitia. Et iterum. Ehe vobis scribe et pharisei hypocrite: qui edificatis sepulcra prophetarum: patres autem vestri occiderunt illos. Et quibus omnibus habet characterem: ve duriter propter hypocrisim increpabat phariseos Christus. Ad modernis autem temporibus: o quanta diceret si nascitur tunc conuersaretur in terra. Et quis explicet quantum sit hodie hypocritarum numerus: quanta vitia peccata et scadala sub specie scitatis et bonitatis sunt. O deus meus tu vides omnia. Facile est decipere indoctas plebes que exteriora tantum considerant. Sed tu intueris et penetras etiam intima cordis. Audes dicere

quod in die iudicij multi qui nunc creduntur boni: iusti: sobrii: continentiores: amatores paupertatis: puri: recti: et simplices: videntur debent in societate damnatorum propter malitiam: incontinentiam: lasciuiam: castimargiam: cupiditatem: et alia peccata que nunc hominibus abscondita sunt: tunc deo omnibus fiet nota. O hypocrite antipristi discipuli qui id ad perpetranda multa facinora estis prompti atque securi: eo quod populus illa non videt: immo sanctos esse vos arbitrantur. Ecce in celo testis omnium nostrum deus noster cui nihil est absconditum. Vnde Seneca ad Lucillum dicit: Quid prodest aliquid ab homine esse secretum: nihil deo clausum est. Procirco omnis hypocrisis est reicienda: viuendum recte atque humiliter: quam deus humilibus hic dat gratiam: et in futuro sempiternam gloriam: in qua viuunt et regnant per eterna secula. Amen. Feria sexta post Reminiscere de iobedictis propter quam deus merito indignas contra ipsos inobedientes et suorum preceptorum transgressores.

Sermo. xxxvi.

Auferetur a vobis

regnum dei et dabitur genti facienti fructus eius. Verba sunt saluatoris nostri originaliter in Mattheo. et in euangelio hodierno. Inscit valde omnipotens deus contra elatos sapbos et inobedientes homines. Et cum eos absque fructu humilitatis et bonorum operum inuenit merito suis beneficijs priuatos in eternum supplicium condemnat. Hoc mystice inuenit in lectione sancti euangelij in qua Christus sapientissimus phariseos induxit ut sententiam ferret contra malos agricolas: qui patrifamilias non dederunt fructum vite in tempore suo. Dixerunt autem illi: Malos male perdet. At et ipse Iesus supradidit quod regnum dei esset auferendum ab illis qui supbissimi erant et inflati vane glorie vetero: ob quam sine fructu vere obediencie legis dei vivebant. Quoniam autem hec pestis virulenta inobediencie iam inuasit multos: cum ipsa sit vnum ex peccatis descendens: a vana gloria: et pro-